

Biz Bu İstiklâl Harbini Neden Yaptık?

İçeriği Yazan: [Emrah ÖZDEMİR](#) [1] Zaman: Cum, 01/08/2008 - 06:00

"Ülke, serbest ticaret sayesinde büyük bir hızla sanayileşecektir." (Mustafa Reşit Paşa)

Mustafa Reşit Paşa'yı tanıyanınız çoktur. Kısaca değinmek gerekirse Mustafa Reşit; 1830'lu yıllarda Osmanlı'yı yıkılışa götürecek süreci başlatanların en önemli isimlerindendir. Koca Reşit'in sayesinde İngilizler ile Baltalimanı Antlaşması imzalanmış ve bu süreçte Osmanlı, Atatürk'ün tabiri ile *"yabancı sermayenin jandarmalığını"* yapmıştır. Tüm bunları önünüze aldığınızda, yukarıda aktardığım Koca Reşit anlayışının da sanayileşmeye mi, yıkılışa mı yol açtığını rahatlıkla görürsünüz.

Biz bunları neden anlatıyoruz? Bunlar anlatılmadığı için istiklâl-i tâm (tam bağımsızlık) savaşımımız, zihinlerde meşruiyet temelinden kaynaklanan bilişsel bir eksiklik içermektedir.

Bağımsızlığımızın bir takım evrelerden sonra adeta kutsallaşması doğrudan tarihimizle ilintilidir. Serbest ticaret (yeni anlamıyla küreselleşme) hülyasının sürdürücüleri Islahat Fermanı ile yabancı kişilere, 1913'teki kararlar ile yabancı şirketlere toprak satışını serbest kılınmasını sağlamışlardır.

Bu kısa hatırlatmalardan sonra temel konuya dönebiliriz. Konuyu anlatırken yer yer flashback (geriye dönüş) yaşatarak, konunun daha rahat algılanmasını sağlamaya çalışacağım.

1984'de Özal'ın yine yabancıya mülk satışı ile ilgili atılımının, virgülüne kadar imzama atabileceğim Anayasa Mahkemesi tarafından ilân edilen iptal gerekçesini buraya taşıyalım:

"Ülkede yabancıların arazi ve emlak edinmesi salt bir mülkiyet sorunu olarak değerlendirilemez. Toprak, Devletin vazgeçilmesi olanaksız temel unsuru, egemenlik ve bağımsızlığının simgesidir. Yabancılar satılan toprakların geri alınması zordur ve yabancılar kendi devletlerinin koruması altındadır. 1948 yılı öncesinde bu şekilde toprak satın alarak İsrail Devletinin temellerinin atıldığı unutulmamalıdır."

Önce yabancıya toprak satışının kapsamı genişletildi, daha sonra yabancı şirketlere geniş bir hak tanındı. Geriye doğru gittiğimizde bu durum bize neyi hatırlatıyor? Koskoca imparatorluğun "Hasta Adam"a dönüşmesini... Topraklar yabancılar giderken, bu ülkenin insanları Çanakkale'de, Kafkasya'da toprakları için canlarını veriyorlardı. Bu, beceriksiz ve halkından kopuk bir yönetimin göstergesidir. Devletin ana unsurları nelerdir; toprak, insan, koruma. Peki, toprağını peşkeş çekmiş, halkını yabancılar köle etmiş, korumasına da çuval geçirtmiş bir devletten reel olarak bahsedilebilir mi? Olaylar arasında gidiş-dönüş yaparken Osmanlı'nın son dönemi ile Türkiye Cumhuriyeti'nin şimdiki dönemi birbirine karışmıyor mu? Eğer karışıyorsa, sormak isterim: **Biz bu istiklâl harbini neden yaptık?**

Bugün mütekabiliyet (karşılıklılık) ilkesini öne sunanlar da haksızdır. Özgün koşullarımızı dahi bir kenara bıraktığımızda AB ülkeleri ile mütekabiliyet unsuruna göre birkaç örnek verelim. İngiltere'de mülk sahibi olamazsınız. İngiltere'de ancak toprağı 99 yıllığına kiralamış (leasing) olursunuz. Bir Türk olarak Yunanistan'dan sınırda, adalarda ve kıyı kentlerinde toprak alamazsınız. Karşılıklı anlaşma gereğince Yunanlılar da buradan alamıyor; peki, ya Yunan bankaları? Yunan bankaları kredi verdiği çiftçinin toprağına el koyamayacak mı? Ayrıca AB'ye yeni katılan ülkeler dahi yabancıların mülk edinebilme konularını 6-7 yıl ileriye taşımışken, "ucu açık" müzakereci Türkiye Cumhuriyeti giremeyeceğı bir birlikle nasıl böyle bir anlaşmaya varabilir?

"Ne komünist devletmiş ki, sat sat bitmiyor!..." (Kemal Unakıtan)

Bir Maliye Bakanı bunu nasıl söyleyebilir? Başta bulunan bir hükümet midir, yoksa satış komisyonu mudur? Milletin vekilidirler, milletin hükümetidirler. Gelin görün ki ettikleri laflar sanki o tesisleri kuranlar kabahatliymiş izlenimi vermektedir. Devleti komünistlikle suçlayacaklarına, açık açık, üretimden vazgeçtik ama seçmeni de doyurmamız gerekiyordu; kala kala elimizde de topraklar kaldı, deselerdi ya!

Peşinde koşulan yabancı sermaye toprak satın alarak mı ekonomimizi doyuracak? Büyümemizin temel taşı olan inşaat sektörü TOKİ aracılığı ile ekonomimizi büyötmeye devam mı edecek? Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin işi gücü yabancıya ev satmaktır mıdır? Allah aşkına, yabancı sermaye; monopollerimizi eline geçirmekten, madenlerimizi sömürmekten, millet üzerinden kolay para kazanmaktan, doğamızı paçavraya çevirmekten başka ne iş yaptı?

2006 yılında Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu'nun toprak satışı ile ilgili yayınladığı raporun rakamlarına göre nitelik açısından size birkaç sonuç vereyim. Bilindiği üzere, Suriyelilerin Hatay'dan aldıkları topraklar gündemdedir. Bu kötü olayın daha da vahimi; alınan toprakların %90'ına yakını araziden oluşmasıdır. Turistik tesis, işyeri, konut gibi alımların ön plana çıkarılma çabası da büyük bir kandırmaadır. Yine aynı rapora göre yabancı alımlarının; %84,95'i arazi, %11,66'ı bağ ve bahçe, %1,85'i arsa, %1,46'sı konut, %0,06'sı işyeri, %0,02'si turistik tesis alımı olarak belirmiştir. Bu resmî rakamlar, liberal görünömlü safsataları geçersiz kılmaktadır.

Toprakların böyle beceriksiz yönetimlerin yüzünden (Osmanlı'nın son 100 yılına dikkat ediniz) elimizden çıkması sıradan liberal bir olay değildir. Bu, egemenlik ve bağımsızlık sorununu ortaya çıkaracak ve en iyi olasılıkla (kötü olasılıkları söylemeye bile gerek yok) bir gafletin yansımasıdır.

Egemenlik sorunu ile ilgili önemli bir konu da "Vakıflar Yasası"dır. Anayasa Mahkemesi'nin iptal edeceğini düşündüğüm bu talihsiz yasa, Türkiye'nin meşruiyet ve egemenlik belgesi olan Lozan Antlaşması'na aykırıdır. Fiilen iptal olan anlaşmanın geçerliliği olabilir mi? Lozan ile Sevr'in en önemli farkını Sayın Onur Öymen'in NTV'deki bir programda sarf ettiği cümlelerden alalım:

"Şimdi Lozan'la Sevr'in en önemli farkı şu; Sevr'de tek taraflı olarak Türkiye'den azınlıklar konusunda taleplerde bulunuluyor. Lozan'ın farkı şu; işte değerli arkadaşım söyledi, 37 ile 44. maddesinde İstanbul'daki Rumların hakları veya onlara uygulanacak muamele sıralanıyor, bir de 45. madde var. 45. madde diyor ki; aynı haklar Batı Trakya'daki Müslümanlar için uygulanır, yani bir müteakabiliyet sistemi getiriliyor Lozan'ın farkı bu Sevr'den."

Özcesi ağızlara dolanan müteakabiliyet esası Lozan'da sağlanmıştı zaten. Aynı konuşmadan devam edelim:

"Türkiye'de hiçbir Türk vatandaşı özel bir dini yüksek okul açamaz. Patrikhane size diyor ki; Heybeliada'da bir özel yüksek dini okul, bir ruhban okulu açın. Yani bana imtiyaz verin diyor. İşte azınlıklara verilen veya verilmesi talep edilen şeylerin adı imtiyaz. Yani hem vatandaşlık hakkına sahip olacak, artı imtiyaz. Şimdi Batı Trakya'daki Türkler ise bırakın imtiyazı vatandaşlık haklarından yararlanamıyor."

Alın size Avrupa'nın müteakabiliyet anlayışı! Batı Trakya'da Türkler zulüm görecektir, birçok haktan mahrum bırakılacak; ama biz gecenin 4'ünde gazetecilere baskın yapacak kadar insan haklarına saygılı olduğumuz için soydaşlarımıza verilmeyen hakları onlara sunacağız. Bu müteakabiliyet midir, yönetim kabiliyetsizliği midir?

Yazı uzadıkça okurlar zorlanıyormuş; fazla uzun tutmayalım. Kısacası, bugün Türkiye'deki sorun; devletçi-liberal, sol-sağ sorunu değil egemenlik ve meşruiyet sorunudur. Bunun böyle bilinmesi gerekiyor; bilinecektir de. Arzum; ikinci bir kurtuluş savaşı yapma zorunluluğuna düşmeden bu algılama sorunumuzun farkına varmamızdır! Bugün devam eden harbi göstermek amacıyla Lord Curzon'un Lozan'da sarf ettiği konuşmayı buraya aktarıyorum:

"Türkiye ile harbe girdiğimizde amacımız; Anadolu'daki Hristiyan azınlıkları himaye etmek, mümkün ise kurtarmak, Ermenilere yurt sağlamaktı."

Bağımsız ve özgür bir yarın dileğimle...

emrah.ozdemir@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

Kaynak URL (06/05/2024 - 10:48 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/biz-bu-istiklal-harbini-neden-yaptik>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/emrah-ozdemir>

[2] <mailto:emrah.ozdemir@politikadergisi.com>